

SLEEPING NOT HOTEL

Mit keresnek
itt??!!

6. old.

A szabadság ablakából
lógatva lábamat

3. old.

Házfoglalás
Sydney-ben

8. old.

Kívül
vagy
belül?

5. old

**OCCUPY
RESIST
& DO
WHAT
U WANT**

Centrum
a Periférián

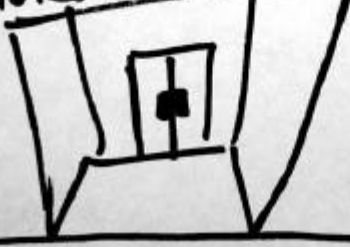
Átmenetileg
Független
Zóna
10. old.

Képregény
7. old.

Citizen X jogi jegyzetei
a Centrum számára
12. old.

Megnyitó
program
16. old.

ÜTTÉRŐ ÁRUHAZ SQUAT

ÜTTÉRŐ

Úttöro. Ízlelgettem a számban a szót... volt már Budapesten foglaltház, tehát nem lehet azt mondani, hogy mi lennének az úttöro házfoglalók itthon. Viszont azok befulladtak, összeszarták, összehányták a helyeket, logikus volt, hogy a hatalom kibassza az úttöro squatokat.

A tudatosság az, aminek terén úttörok lehetünk. Rengetegen foglalnak lakást, házat itthon, csak éppen ideológiai tudatosság nélkül, az ellenség ismerete nélkül és viszonylag alapos jogi háttérismeretek nélkül. Ezt a váltást hozzuk most mi, ezen az úton lépünk előre. Tudatosak vagyunk, ismerjük az ellenségünket – és most már o is ismer minket, mert rivaldafénybe léptünk –, és tisztában vagyunk – nagyjából – a jogainkkal.

Úttörok vagyunk, de nem a mi személyünk a fontos, a tetteink a fontosak, és a tetteinket a körülményeink termelték ki, mint ahogy azt majd az egyik textben is olvashatjátok. Tehát azt hiszem, hogy ha mi nem foglaltuk volna be itt és most ezt a squatot, akkor x idon belül –akár előre, akár vissza az idoben – befoglalt volna valaki, itt vagy máshol egy squatot.

Az emberekbol egyszeruen belülrol fakad természetes ösztönként a szabadságvágy. Ha a természetes ösztöneinket elnyomják, akkor azok egy ido után óhatatlanul fel fognak lázadni, és levegoért fognak kiáltani.

Levegoért kiáltunk.

És persze ahogy a fanzinnak nincs szerkesztoje (csak tördeloje), úgy a squatnak sincs fonöke. Szabadságra vágyunk, sokszíneuk vagyunk, és élvezzük, hogy mindannyiunk akarata érvényesül.

Kaotikus írásainkhoz ennek a fényében kívánok jó olvasást!

A szabadság ablakából lógatva lábamat

*„I was told the biggest lie
it will never be different”*

Eddig csak olvastunk foglaltházakról, kíváncsi turistákként látogattuk a messzi squatokat. Olyanok voltak számunkra a squatok, mint amilyen a keresztények számára lehet a paradicsom. Nem maradhattunk továbbra passzív hívok, nem imádkozhattunk tovább azért, hogy jöjjön el a mi országunk, ábrándjainknak valósággá kellett válnia.

Megdöbbento volt azzal szembesülni, hogy tíz-húsz kreatív fiatal a kapcsolati tokéjére és szerény anyagi háttérére alapozva létre tud hozni egy független kulturális központot. Beszartam és behugyoztam, amikor világossá vált, hogy meg tudnánk csinálni azt (pontosabban valami teljesen mást, és sokkal szebbet), amit más esetekben profitorientált tokések tudnak megcsinálni, akkor ha nem állna utunkba az állam és a toke.

Hitték volna – és gondoljanak most az előítéleteikre –, hogy tarajos punkok, elkényelmesedett értelmiségiek képesek lesznek szenvedélyes örömmel dolgozni napokon és éjszakákon át, ha annak értelmét látják, ha saját álmaikat valósíthatják meg, úgy hogy ezzel más nyitott gondolkodású, a boldogságot kereso emberek hasznára tesznek? Tényleg olyan hihetetlen lenne ebben a világban az, hogy grandiózus tetteket nem csak a toke akarata, és nem csak a profithajszolás hatalma vihet végbe, hanem a szabadság álmát kergeto álmodozók vágyai is?

Forradalmi érzés volt ott állni az Úttöro Áruház első emeletén a pesti éjszaka közepén és letekinteni a Kossuth Lajos utcára. Csodálatos érzés volt szabadnak tunni pár varázslatos pillanat erejéig – amíg eszembe nem jutott, hogy a Centrum nem fog örökké tartani, sőt az állam, a tokés ingatlanspekuláns azon lesz, hogy minél hamarabb kibasszon minket valósággá lett álmunkból.

Ha már belekóstoltunk a szabadság érzésébe, akkor a hatalom elso pofonja sokkal erosebbnek fog hatni, mint az összes, eddigi életünk során kapott pofánbaszás.

Hogyan tudunk majd talpra állni? Mostantól, hogy belekóstoltunk a kreatív, alkotó szabadság részegítő érzésébe, lételemünké fog válni a szabadság hajszolása. Akár elbukunk ma, vagy holnap, akár nem, hátralévő életünkben nem nyughatunk a kreativitás érzésének kergetése nélkül – legalábbis én szenvedélyesen bízom ebben.

Abban bízom, és ebben a pillanatban úgy is érzem, hogy ezután már nem tud lázba hozni egy egyszeru és tartalmatlan kirakatlázadó szubkultúra. Ezután már nem fogunk megelégedni azzal, hogy jogokat követeljünk, könyörögjünk ki a toke diktatúrájától; egyszeruen ki kell, hogy nyújtsuk a karjainkat, és meg kell ragadnunk azokat a javakat, amikre úgy érezzük, hogy szükségünk van, ki kell állnunk a sorból, és el kell kezdenünk élni. Valóban élni, ahogy azt elkezdjük a Centrummal.

Bizsergeto a tudat, hogy ezentúl nehezebben muködik majd a távirányító a kezünkben, és kényelmetlenebb lesz a karosszékben ülni egy képernyo előtt. Nem fog tudni ösztökélni a szám, amit egy porosz katonatiszt ír majd be az indexembe a szemeszter végén, ezután sokkal inkább kerülnek majd elotérbe a saját vágyaink – a hatalom elvárásainak rovására.

Ezután jobban sújt majd a gumibot, és sokkal inkább fordul majd fel a gyomrunk, ha rasszistákat és megvezetett proletárokat látunk ünnepelni, mint amikor még úgy éltük mindennapjainkat, mintha mindezek természetesen lennének. Ezután már nem élhetünk kényelmesen beilleszkedve a látványosság társadalmába: kigyógyultunk a passzivitásból, elkezdünk élni – ezerrel.

Az anarchiában nem hinni kell. Az anarchiát az emberek vágyai vajúdják világra.

*Tom Soya
CrimethInc. Carpatian Division*

Kívül vagy belül?

Félek.

Mi lesz, ha...? Mi lesz, ha mégsem?

Most jól elvagyunk, jó a hangulat, mindenki állati szabadnak érzi magát, mindenki úgy gondolja, csináltunk egy szigetet a mocsárban. Csakhogy amint kikapaszzkodik az első taviszörny, lesz nagy fölfordulás.

Na mindegy. Ez most más, mint Párizsban vagy Prágában. Pár álmodozó elsietett akciója, béna mesékkel, talán működő vésztervekkel. Mégis, ami itt tart, az a részegítő érzés, amikor elsőként jártunk itt vagy ott, lélegzetvisszafojtva öleltük magunkhoz a teret, hogy rögvest ki is töltsük a hirtelenjében fölvirágzó képzelettel.

Kísérletek – mit, mennyit, milyen lehet egy ilyen hatalmas helyen csinálni? ...alkotni? Mik a saját eroink véghatárai? Mennyit tur el egy kisisten? Lehetünk-e egy kicsit istenek egy körülzárt térben? Akarunk-e azok lenni?

Vajon kinek számít egyáltalán, hogy kik vagyunk és mit akarunk itt?

És most jövök rá, hogy legalább amíg itt vagyok, tulajdonképpen kurvára nem fog érdekelni mindez. Amikor itt vagyok, minden sejtem csak itt, csak ebben a kicsit elvonatkoztatott, másrészt harapósan valóságosnak érzett, minden eufemizmusából kivetkezett elvárásolt kastélyban lüktet. Hogyan lehet ilyen valós, amiről eleddig mélyen hallgatott a külvilág? Vagy ez a kiskapu a másik, szokatlan, ámde kevésbé kényelmes valóságba? Sci-fi? Fiatalság, bolondság?

Félek. Élek.

Atom Sawyer

Mit keresnek itt??!!

Több nyugat európai országban virágzik a foglaltház szubkultúra. Van olyan ország, ahol a jogszabályok szerint azt az ingatlant, amit egy éve bizonyíthatóan nem használt a tulajdonosa, elfoglalhatja az, aki egy asztalt, egy széket és egy ágyat helyez el benne. Innentől kezdve a házfoglalónak a törvény által biztosított jogai vannak. A házfoglalónak jól felfogott érdeke, hogy jó viszonyt ápoljon a szomszédokkal, mivel többek közt az ő támogatásuk biztosítja azt, hogy a tulajdonos (aki legtöbbször ingatlanspekuláns) tényleg nem használta egy éven át az ingatlanát.

Független aktivistákból álló csapatunk alternatív kulturális központot kíván létrehozni a volt Úttörő Áruházban. Terveink között szerepel helytörténeti, városvédelmi kiállítások, előadások szervezése, tanulószobák, filmklub, teázó üzemeltetése, színhátszörök előadásainak bemutatása, stb. Nagy hangsúlyt szeretnénk fektetni a fiatal művészek felkarolására, hiszen a mutermek számára adott a rengeteg tér.

Csapatunk kijelenti, hogy nem rongálás céljából tartózkodik az ingatlan területén. Ugyanis kulturális tevékenységet végzünk, és a köz javát kívánjuk szolgálni azzal, hogy létrehozunk egy nem profit orientált közösségi teret egy használaton kívüli ingatlanban.

A Centrum születése már önmagában demonstráció a jelenlegi városépítészeti gyakorlatok ellen. Tiltakozás a közterek elhanyagoltsága, a fiatalok lakásproblémái, a muemlékvédelmi intézkedések eltussolása és a hajléktalanság ellen. A Centrum nem öncélú lázadás terméke, hanem a körülmények termelték ki.

A megnyitó előtti időszakban, amíg a kiállításokhoz, mutermekhez, kávézóhoz szükséges termeket takarítottuk, kifestettük és berendeztük újdonsült szomszédaink támogatón viszonyultak hozzánk, több pozitív visszajelzés érkezett; mindez megerősített minket abban a tudatban, hogy hasznos az, ha egy üresen álló ingatlanban kulturális, művészeti tevékenységet folytatunk.

Természetesen tisztában vagyunk azzal, hogy mi jelenleg csak birtokoljuk az ingatlant, ezért szándékunkban áll közös megegyezésre jutni a tulajdonossal, amennyiben ő is úgy gondolja, hogy (amíg az ingatlannal kapcsolatos céljait megvalósítja) használhatjuk fentebb deklarált kulturális, művészeti és társadalmi célokra a területet.

Centrum Média Igazgatóság
Reáltanoda utca 10.
2004 november 7.

Házfoglalás Sydney-ben

Történeti áttekintés

A sydneyi házfoglalás a hanyatlás idején vette kezdetét, amikor is egész utcákat foglaltak el a szegény lakbérfizetést kijátszók, akiknek a kilakoltatással szembeni ellenállásuk legendássá vált. A 1970es években léteztek művész- és lakó-foglaltházak, melyek közül a leghíresebb a Darlinghurstben található Victoria utcai, melyet a BLF - egy radikális szakszervezet mely "zöld tilalom" alá helyezett olyan építési munkálatokat, melyeket társadalmi vagy környezet(védelm)i szempontból helytelennek tartottak - segítségével barikádoztak el. Eme kapcsolat a szakszervezetekkel megmaradt, bár az 1970es és 1980as művész-foglaltházak eltűntek vagy pedig bérbeadták.

A jelenlegi helyzet

A 90es évek vége felé egy házfoglalókból álló csoport elfoglalt egy sor lebontásra szánt épületet a Broadway-n, Sydney egyik fő bevásárló utcáján. Az első évben/években ezek a foglalt házak kerültek a feltűnést, de amikor a bíróság kilakoltatással fenyegetőzött, a lakók kihasználták az alkalmat arra, hogy fényt vessenek a hontalanság problémáira Sydneyben. Az olimpiai fejlesztési robbanás és a hontalanoknak a város parkjaiból való kiűzése még sürgösebbé tette a hajléktalanprobléma megoldását. A házfoglalók a nap huszonnégy órájában ort álltak és felhasználták helyzetüket, hogy kieszközöljenek egy bérleti szerződést, precedenst teremtve ezzel az országban.

A Broadway-i foglaltházásokat 2001-ben kilakoltatták, ennek ellenére a Sydneyi foglaltház-mozgalom új erőre kapott néhány szervezet létrehozásával, köztük a 'Valótlan Birtok' (Unreal Estate), a Sydney-i Lakásügyi Akciócsoport (SHAC) és a Szociális Központok Független Hálózata (SCAN).

A SCAN 2001ben egy szociális központ elfoglalásának céljából jött létre, hogy teret biztosítson szervezéshez, alkotáshoz és közösség létrehozását a fogyasztói társadalom és az állami keretein kívül. 2002 februárjában elfoglaltuk a Midnight Star-t, egy hatalmas színházat tele piros bársonnyal és csillárokkal. Átalakítottuk a helyet egy koncerteremmé, galériává, 'fegyver helyett kenyér' konyhájává, könyvtárrá, számítástechnikai központtá, mozivá ill. közösségi kertté. Ez volt az első elfoglalt szociális központ Ausztráliában és óriási hatással volt az aktivista szcénára ill. a közvéleményre. A gyerekszínházról az országos anarchista konferenciáig különböző programok kerültek megrendezésre. A Midnight Star-t 2003-ban hosszú harc után kiürítették, de a SCAN még mindig aktív és egy újabb sydneyi szociális központ van alakulóban.

Akad még egy pár foglaltház Sydneyben és Melbourne-ben és más akciók, mint pl. az "Üres Eloadás" mozgalom, melynek keretében művészek foglalnak el adott tereket ideiglenes kiállítások kialakítása végett. Egy DIY fesztivál során a Newcastle-i Unreal Estate egy üzletet nyitott a f utcán, ami megtévesztésig hasonlított egy valódi ingatlanügynöki irodához - kivéve , hogy a kirakatban reklámozott épületek mindegyike üres volt. Lényegében a mozgalom helyzete egész jó és Ausztrália relatív elszigeteltsége nyomán a nemzetközi látogatók mindig szívesen látottak!

A budapesti házfoglalók úgy tunik, hasonló helyzetben vannak, mint a sydneyiek pár évvel ezelőtt. Mivel Magyarországon a házfoglalásnak nincs se hagyománya, se helyi tapasztalat a hagyomány megteremtésére, így sok vitára, magyarázatra van szükség. Ez nehezíti az ügyet, hiszen sok energia és idő arra használandik el, hogy magyarázatot adjunk arra, hogy mit csinálunk, ahelyett, hogy magára a cselekvésre koncentrálnánk. Ugyanakkor ez egy remek lehetőség, hogy az alapoktól kezdjük és úgy alakítsuk a jövőt, ahogy szeretnénk

<http://scan.cat.org.au/> és <http://squat.net/shac/>

Centrum a periférián - Átmenetileg Független Zóna

Az Átmenetileg Független Zóna tulajdonképpen állandó. Mindig vannak olyan helyek, amiket

nem fed le a térkép, amiket hibásan ábrázol a megfigyelőrendszerek geometriája, amik a

médium zaja mögött léteznek. Az ilyen alakzatok a fraktális struktúrák mélyén, a rendszer réseiben húzódnak meg, azt az időt használják ki, amíg őrsváltás van, vagy a kémműholdak körbeérnek a Föld körül. Felszámolásuk elkerülhetetlen, mint ahogyan az újratermelődésük is. Csak azok látják őket, akik nem a hatalom által előrajzolt térképben élnek, hanem abban a világban, amit az rögzíteni próbál, illetve a térkép rajzolóit, akik mindig újabb pontatlanságokat és anomáliákat fedeznek fel és fednek el, csakhogy azok megint és megint előbukkanjanak. Az elsőbbieknek az ÁFZ az élete, az utóbbiaknak, amikor az életük kizökken a megszokott kerékvágásból.(1)

A Zóna sosem Forradalom, viszont mindig Felkelés. A Forradalmak győznek, és egy újabb elnyomó rendszerbe torkollanak. A mindenáron győzni akarás maga is puszta csapda. Másrészt, a jelen történelmi és geopolitikai helyzet nem engedi meg a forradalmakat. A megfigyelés és az elnyomás olyan körültekintővé vált, hogy végleges megdöntése nyílt konfrontáció útján reménytelen. Forradalmárnak lenni ma annyi, mint vesztesnek bélyegezni magunkat. Marad az Ellenállás melankóliája, a vesztes zseb-forradalmak végtelen sorozata, a Felkelések kora. Felkelésnek a vesztes forradalmakat nevezik, amikor a kreativitás kitörése és a változás szele nem fagyhat merev rendszerré, amely lassan, de biztosan átrajzolja a szubjektív hallucináció pszichológiai térképeit. A felkelésben felforgatás, kritika, düh és tetterő marad csak. A szellem fellángolása, amely olyan gyorsan tűnik el, ahogyan előtört. A felkelés az egyetlen esélyünk.(2)

A Zóna azonban nem hely. A Zóna esemény, ami a belépést jelenti a valóságba. Lehet egy felismerés, egy oda-nem-illő-időpillanat, egy zavar a térben, vagy közvetlen kommunikáció két ember között, esetleg nem piaci alapú áruflow. A *_foglaltház_* mindez akar lenni egyszerre, és nem érzi, hogy túl nehéz lenne a feladat: a felkelés magától értetődöttségével dolgozik. Az őszinte beszéd, a baráti árucseré, a szelektív hulladékgyűjtés, a szabad szellemi tulajdon és a ki nem sajátítható javak helye. Közös, mert közösségi; hatalomellenes, mert elnyomott. Az ingatlanspekuláns vállalatok túl keveset foglalkoznak az ingatlanjaikkal. Az ő térképeiken ezek az épületek csak árú, a piaci csereérték absztrakt mutatóira leegyszerűsítve. Mi viszont ismerünk minden zugot, a titkos lépcsőket és járatokat. Rajta tartjuk a kezünk a valóson, és kibújunk az absztrakció alól. A cégek ellenségei egymásnak, mi barátai vagyunk: ha az egyik elkerget, a másik testében leszünk vírus. Számukra a Centrum csak egy hely, számunkra eszme, és így, mint az igazság, nomád.(3)

Minden rendszernek vannak hibái, és most mi vagyunk azok.(4)

2.4 GHz

- (1) Az Átmenetileg Független Zóna (Temporarily Autonomous Zone) Hakim Bey találmánya.
- (2) Ahogy Che Guevara mondta, a gerilla életének kulcsa az állandó mozgás és a szüntelen éberség.
- (3) Maurice Blanchot ír arról, hogy az igazság nomád, mert állandóan meg kell változtatnunk az álláspontunkat ahhoz, hogy hozzá tartsuk magunkat.
- (4) Jean Baudrillard szerint a világ végletesen virtualizálódott, az egyetlen esély a visszatérésre a valósághoz maga a hiba.

Citizen X jogi jegyzetei a Centrum számára ('1)

A social disease kollektíva amerikában lábát áztató ügynöke az óceán másik oldaláról követi figyelemmel a Centrum Kollektíva munkáját.

Nincsenek itthon a könyveim, úgyhogy csak fejből írom nektek a cuccot. Ez persze azt jelenti, hogy nem lesz teljesen pontos, majd úgy kb. 1 hét múlva fogok tudni normális tanácsot adni.

Na a lényeg: olyan nincs, hogy egy háznak/lakásnak nincs tulajdonosa, ugyanis a tulajdoni igények nem évülnek el. Úgyhogy ha pl. meg is hal a tulaj és nincs neki örököse, akkor az államé. Tehát mindig valakié!

Gondolom ez a lakásfoglalás azt jelenti, hogy **bementek egy már régóta üresen álló lakásba, amelyről ti azt gondoljátok, hogy az aktuális tulajdonosa nem kíván vele törödni, ti pedig a társadalom számára hasznos célokra akarjátok felhasználni** és elbirtoklással tulajdont szerezni! (ennek sok elonye lesz, de majd pontosan utána nézek, hogy is van ilyen esetekben a jóhiszeműség)

Nyugodtan ruházzatok be a lakásba, mert **ha ne adj isten a tulaj visszaköveteli a lakást, ti kérhetitek a ráfordításaitok megtérítését**, sot: amíg ki nem fizet titeket, bent maradhattok a lakásban. (kivéve, ha eroszakos vagy alattomos úton szereztétek meg, ilyen ne tegyetek) Az általatok bevitt cuccokat meg vihetitek magatokkal.

Na térjünk rá arra, hogy mit tehet veletek a tulaj, ha ott talál? Eloszor is kitehet titeket jogos önhatalommal. Itt nagyon fontos a jogos szó: **ha jogtalan eroszakkal dob ki titeket, ti mint a békés birtoklásban megzavartak a jegyzöhöz fordultok, aki a birtoklás tényét veszi alapul és egy**

vitásabb szituban visszahelyezhet titeket a birtokba. Hogy mit is jelent ez? Ugye különbség van tulajdon és birtok között: a tulajdon az egy jogosultság, a birtok meg egy tény, azt jelenti hogy a dolog ténylegesen nálam van. Kis hazánkban **a birtokvédelem az elsodleges,** mert ez az egyszerűbb: meg kell nézni ki van birtokban (pl. ki lakik a lakásban) és ha ott a békés birtoklásban megzavarták – hacsak nem tők egyértelmu, hogy nem o a jogosult a birtoklásra – ott kell megvédeni. Egyébként **jogos önhatalommal visszaszerezni a lakást csak akkor lehet, ha a késlekedés meghiúsítaná a visszaszerzést (pl a tulaj látja, hogy elkezdtek bontani a házát)**

Tehát tegyük fel, hogy a jogos önhatalom nem jár sikerrel és ti még bent vagytok. Ekkor **a tulaj 1 éven belül a jegyzőhöz fordulhat.** Ha jól értelmezem a jogszabályt, ez az egy év akkor kezd ketyegni mikor, ti elfoglaljátok a lakást. Tehát ha a tulaj pl. 1 év 1 hónappal később kopog az ajtón, már nem mehet a jegyzőhöz. Vagyis persze mehet, de az csak nektek jó, mert az idő csak telik egy eljárással, ami semmire se jó neki.

Na ez a jegyző veszélyes: ha észreveszi, hogy nincs jogalapok ott lenni, annak pedig aki kérte a birtokvédelmet van, akkor 3 napon belül ki lesztek téve. Szerencsétek van, ha valami olyan fickó megy a jegyzőhöz, akinél a helyzet nem ilyen egyértelmu, mert valami **kavarc** van pl. a tulajdon körül: ez már ugye jogkérdés és ez ügyben a jegyző nem illetékes.

Ha a jegyzőnél nem jár sikerrel a fickó vagy már 1 év után vett észre titeket, mehet a bírósághoz, amely megvizsgálja a tulajdoni jogosultságot (vagyis hogy ki a tulajdonos!, mert a jegyző csak azt nézi, hogy ti, akik bent vagytok jogosultak-e birtokolni vagy az a bizonyos személy, aki hozzá fordult). **A bíróság meg kitesz titeket, ha nem vagytok tulajdonosok. Persze ez évekig tart.**

Néhány fontos dolog a végére:

- Birtokvédelemre, ha jóhiszeműek vagytok, TI is jogosultak lesztek azzal szemben aki zavar titeket! Kivéve, ha tilos önhatalommal szereztétek TOLE a cuccot. Ez azért fontos, mert ha pl 5 év után jön a pasi 10 kopasszal és kihajít titeket, ti mentek sírni a jegyzőhöz, hogy megzavartak a békés birtoklásban. Erre a jegyző visszahelyez titeket birtokba, mert a NEM vizsgálja a tulajdonjogot, csak azt a tényt, hogy ti birtokban voltatok és ebben jogtalanul megzavartak titeket.
- Ahhoz, hogy elbirtokoljatok, nem elég a 15 év meg a sajátkénti használat hanem pl. az is kell hogy a tulaj ne forduljon bírósághoz, vagy ne rendelkezzen a dologával (pl ne adja el) [ez a tizenöt év persze utópiának tunik – a szerk.]
- Ha elbirtokoltok, már most szólok, hogy azonnal rohanni az ingatlan nyilvántartásba és bejegyeztetni, mert akkor már senki nem veszi el toletek!
- Nemcsak a tulajdonjog kérdésében lehet a bírósághoz fordulni, hanem ott lehet megtámadni a jegyző határozatát is (ettől azért közben azt még végrehajtják) vagy az 1 év után a jegyző helyett a bírósághoz is lehet fordulni a birtoklás kérdésében. Ilyenkor viszont a bíróság vélelmezi a békés birtoklásban megzavart fél birtoklásának jogosságát (ez nektek jó, mert ilyenkor a másik félnek kell bizonyítania, hogy ti mindenféle jogcím nélkül vagytok ott)

Na röviden ennyi, majd jövő héten írok valami furfangosat, hogy milyen kiskapukra érdemes rámenni. Persze Magyarországon lehet, hogy csak simán jönnek a rendőrök és kizavarnak titeket, mikor feljelent a szomszéd...

Viszont, mint jogtisztelő állampolgár csak azt mondhatom, hogy ne tessék lakást foglalni, vagy ha foglalni tetszik,

ha jön a jogosult és megmutatja, hogy o jogosult, tessék kimenni.

Szerencsés munkálkodást:

Citizen X

Tudjátok milyen király érzés tud lenni, amikor egy olyan térben üldögéltek, ami akkor és ott csak a tettek, nincsenek rátok érvényes és működő jogszabályok, a pincér nem hozza az árlapot, nincs hideg, az idő múlását nem is figyelitek, nincs óra, na jó talán egyikotöknél van, de o meg nem hajlandó megnézni, hogy mennyi az idő, mert minek behatárolni, szabályozni, kézzel foghatóvá tenni azt is, és persze egyikotök sem tudja a többiek nevét, nincsen cetli egyikotök homlokán sem.

De ha kilépek Csodaországából, vagy ha csak kinézek az ablakán meglátom a kék disznókat, felelevenedik és újraindul a régi életem, az arcomról lefagy a mosoly: idegen a tér és beszabályozott, mindennek becsontosodott helye van, látszólag minden meg van magyarázva, percenként kell az órára néznem ahogy rohanok, és mindenhol elkések, idegenekkel szorítok kezét, akárkikkel, akiknek éppen tudom a nevét...

Lajosbácsi, social disease kollektíva

Megnyitó Program 2004. november 7.

A Centrum fenntartói vasárnap délután örömmel látják a szomszédságot háztuznézobe, kötetlen beszélgetésre, és a következő programokra:

16:00 - A ház felavatása, körbevezetés és kiállításmegnyitók

Kiállítások:

Centrum: Talált Tárgyak

Benedek Hajnal: Városvédelmi kiállítás

Kaszás Tamás: Képzomuvészeti kiállítás

Nyakkendoben, utcán, fán (tablók a Védegyelet-ZöldFiatalok-Rügyecskék aktivistáinak életéből)

17:00 - Vetítés

Képek a Centrumból: előtte, utána (10 perc, magyar hangalámondás)

Moldoványi Ferenc: Squartistes - Párizsi foglaltház dokumentumfilm (15 perc, magyar felirat)

Bernardo Bertolucci: Álmodozók (110 perc, magyar felirat)

20:00 - Helytörténeti előadás és beszélgetés a Reáltanoda utca házairól

* A házban egész nap ingyenes ruhabolt és kávézó működik, és minden program ingyenes! *

Ha bármi kérdése vagy problémája van, hívja a Centrumot az 06706302757 telefonszámon!